

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase, v právní věci žalobce: **X. D. N.**, zastoupený Mgr. et Mgr. Matoušem Hejdukem, advokátem se sídlem Blatenská 30, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2025, čj. OAM-894/BA-BA06-BA06-Z-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 9. 2025, čj. 63 A 23/2025-21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. et Mgr. Matouši Hejdukovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 7 305 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je občan Vietnamu. Dne 30. 7. 2025 Policie ČR kontrolovala jeho totožnost a zjistila, že v Schengenském informačním systému (SIS) má zápis od maďarských orgánů o rozhodnutí o povinnosti opustit území členských států EU a smluvních států s platností do 10. 1. 2030. Policie proto žalobce zajistila podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, za účelem vycestování. Žalobce dne 6. 8. 2025 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný následně zajistil žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, tentokrát pro účely řízení o udělení mezinárodní ochrany, a to do 23. 11. 2025 (celkem tedy v délce 110 dnů). Dospěl k závěru, že u žalobce existují důvodné obavy, že se žádostí o mezinárodní ochranu snaží vyhnout hrozícímu vyhoštění.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou. Krajský soud ji zamítl. Žádost o mezinárodní ochranu podanou stěžovatelem shledal jako účelovou. Ztotožnil se se závěry žalovaného, dle kterých existuje nebezpečí, že žalobce nebude dostupný pro výkon rozhodnutí o vyhoštění. Zabýval se i stanovenou dobou zajištění, kterou shledal přiměřenou.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. V ní nastolil otázky, které se týkají i.) nesprávného a nedostatečného posouzení potřeby zajištění a možnosti uložení zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu, a ii.) délky, resp. přiměřenosti zajištění.

[4] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že zjistil skutečný stav věci a řízení nezatížil žádnou vadou.

[5] Jelikož v nyní projednávané věci rozhodoval specializovaný samosoudce, zabýval se Nejvyšší správní soud tím, zda je kasační stížnost přijatelná.

[6] Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. Nejvyšší správní soud, *Ostapenko*). Žádný z těchto důvodů však není v posuzovaném případě dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[7] K podmínkám zajištění cizince v režimu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, včetně možnosti uložení zvláštních opatření, se Nejvyšší správní soud ve své judikatuře již vyjádřil. Především dovodil, že *„důvodem, který ospravedlňuje zajištění žadatele o mezinárodní ochranu, je v tomto případě obava, že se podáním žádosti o mezinárodní ochranu snaží vyhnout realizaci správního vyhoštění. Zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu má tedy za cíl znemožnit zneužití zákona podáním účelové žádosti o mezinárodní ochranu a dosažení takových podmínek, které cizinci umožní vyhnout se již uloženému správnímu vyhoštění (typicky útekem a přerušením kontaktu s orgány veřejné správy) (rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2017, čj. 1 Azs 349/2016-48, bod 25). Ke zvláštním opatřením Nejvyšší správní soud uvedl, že „jsou zamýšlena jako mírnější alternativa k těmto důvodům. Při posouzení účinnosti zvláštních opatření proto nelze odhlížet od důvodu zajištění a od toho, zda by uložením pouze zvláštního opatření nebyl zmařen cíl, k němuž by jinak zajištění směřovalo. (...) Jakkoliv nelze paušálně říci, že by v případě existence důvodu zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu byla možnost uložení zvláštních opatření vždy vyloučena, jejich neúčinnost bude častější než v případě zvažování alternativ k jiným důvodům zajištění. Vždy však bude třeba zvážit osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených ČR nebo jinými státy EU, včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince“ (rozsudek NSS, čj. 1 Azs 349/2016-48, bod 25). K účelu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu Nejvyšší správní soud dále vyslovil, že jím je také zajištění efektivní kontroly nad průběhem správního řízení o vyhoštění v situaci, kdy cizinec během řízení uplatní své právo požádat o mezinárodní ochranu (rozsudek NSS ze dne 23. 1. 2019, čj. 1 Azs 363/2017-38, bod 28 a tam citovaná judikatura).*

[8] Judikatura Nejvyššího správního soudu existuje i ke stanovení doby zajištění. Konkrétně zajištění v délce 110 dní již opakovaně obstálo v přezkumu Nejvyšším správním soudem. Důvodem je zde provázanost s délkou řízení o mezinárodní ochraně (rozsudek NSS

pokračování

ze dne 23. 1. 2019, čj. 1 Azs 363/2017-38, body 41 a 43; rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2024, čj. 9 Azs 38/2024-50, citovaná rozhodnutí v bodech 23 a 24). Z těchto principů Nejvyšší správní soud vychází i v nejnovější judikatuře, kde za nezákonná považuje prvotní zajištění na dobu delší než 110 dní (rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2025, čj. 10 Azs 244/2024-31, zejména body 30-31 a 42).

[9] K řešení stěžovatelem nastolených otázek tedy již existuje ustálená judikatura. Nejvyšší správní soud neshledal tuto judikaturu rozpornou. Necítí ani potřebu se od ní odchýlit.

[10] Nedospěl ani k závěru, že by se krajský soud v napadeném rozsudku dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Rozhodnutí krajského soudu, respektive žalovaného má oporu ve správním a soudním spise a odpovídá závěrům citované judikatury. Pro posouzení je klíčové, zda stěžovatel podal žádost o mezinárodní ochranu s cílem vyhnout se vyhoštění a to, zda v jeho případě existuje nebezpečí útěku. Nejvyšší správní soud nemá s ohledem na obsah správního spisu a zejména vyjádření stěžovatele důvod zpochybnit závěr krajského soudu, že tomu tak je. Stěžovatel sám uvedl v rámci své výpovědi, že nedisponuje finančními prostředky, a že se chce vrátit do Maďarska. Na území České republiky nemá žádné vazby a jeho děti žijí ve Vietnamu. Při podání vysvětlení dne 30. 7. 2025 též uvedl, že mu v zemi původu nehrozí žádné nebezpečí a nic mu nebrání se vrátit. V kasační stížnosti ani netvrdí, že by v těchto skutečnostech došlo od jeho předchozí výpovědi k určitému posunu. Za takové situace Nejvyšší správní soud neshledal zásadní pochybení krajského soudu.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že si je vědom nedávných rozsudků ze dne 24. 10. 2025, čj. 7 Azs 183/2025-21 a ze dne 18. 9. 2025, čj. 6 Azs 91/2025-28, kterými v obdobných věcech zrušil napadené rozsudky Krajského soudu v Plzni pro nepřezkoumatelnost. Z rozsudků krajského soudu totiž nebylo zřejmé, na základě kterých důvodů se soud domníval, že žádost o mezinárodní ochranu stěžovatel podal pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, jak předpokládá § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. V nyní projednávané věci ale Nejvyšší správní soud takovou nepřezkoumatelnost neshledal. Z rozsudku krajského soudu je totiž zřejmé, že účelovost podané žádosti o mezinárodní ochranu krajský soud dovodil mj. z tvrzení stěžovatele. Ten při podání vysvětlení výslovně uvedl, že mu v zemi původu nehrozí nebezpečí. Z rozsudku je také jasné, jak krajský soud posoudil podmínku hrozícího vyhoštění ve smyslu dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Konkrétně uvedl, že stěžovateli hrozí výkon maďarského rozhodnutí o navrácení, a případné vydání a následný výkon českého rozhodnutí o navrácení. Přitom pro zajištění stačí jedno z toho.

[12] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a soudního řádu správního (výrok I. tohoto usnesení).

[13] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 soudního řádu správního (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, či usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá

právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto usnesení). Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III tohoto usnesení).

[14] Stěžovateli byl ustanoven k ochraně jeho práv zástupce Mgr. et Mgr. Matouš Hejduk, advokát. Jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování hradí stát (§ 35 odst. 10 soudního řádu správního). Zástupce stěžovatele učinil jeden úkon právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Odměna za tento úkon činí 4 620 Kč (§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu). Paušální náhrada nákladů činí 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Nejvyšší správní soud za samostatný úkon právní služby nepovažoval zástupcem zaslanou opravu petitu kasační stížnosti. Šlo pouze o opravy formálních chyb v původním petitu - chybně označený krajský soud a vypuštění nepřipustného petitu o propuštění stěžovatele.

[15] Zástupce stěžovatele uskutečnil cestu ze sídla své advokátní kanceláře v Plzni do ZZC B. vozidlem, a to za účelem porady s klientem. Náleží mu proto cestovné (§ 13 odst. 1 advokátního tarifu) ve výši 1 035 Kč [ujetý počet kilometrů 120 km, průměrná spotřeba benzínu 7,9 l/100 km, cena pohonných hmot 35,80 Kč/1 litr podle § 4 písm. a) a amortizace vozidla 5,80 Kč/1 km jízdy podle § 4 písm. a) a § 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 475/2024 Sb § 1 písm. b)] a náhrada promeškaného času za 5 započatých půlhodin v souvislosti s cestou ve výši 750 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu). Jelikož podle informací dostupných v rejstříku ekonomických subjektů Ministerstva financí (ARES) zástupce stěžovatele není plátcem DPH, nezvyšuje se jeho odměna o částku odpovídající sazbě této daně (§ 57 odst. 2 soudního řádu správního). Celkem tedy odměna ustanoveného zástupce činí 7 305 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu (výrok IV. tohoto usnesení).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. listopadu 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu Jitkou Zavřelovou v právní věci žalobce: **X. D. N.**, zastoupený Mgr. et Mgr. Matoušem Hejdukem, advokátem se sídlem Blatenská 30, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2025, čj. OAM-894/BA-BA06-BA06-Z-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 9. 2025, čj. 63 A 23/2025-21,

t a k t o :

- I. Ve výroku IV. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2025, čj. 22 Azs 205/2025-43, **se** číslovka „7 305“ **o p r a v u j e** na číslovku „6 855“.
- II. V bodě 15 odůvodnění usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2025, čj. 22 Azs 205/2025-43, **se** číslovka „7 305“ **o p r a v u j e** na číslovku „6 855“.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud rozhodl v záhlaví uvedené věci usnesením ze dne 27. 11. 2025, čj. 22 Azs 205/2025-43, tak, že kasační stížnost žalobce odmítl pro nepřijatelnost. Výrokem IV. Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci žalobce přiznal odměnu za zastupování ve výši 7 305 Kč. Tím však došlo k chybě v počtech. Jak vyplývá z bodů 14 a 15 odůvodnění citovaného usnesení, součet všech dílčích částek odměny ustanoveného zástupce činí 6 855 Kč (4620 + 450 + 1035 + 750).

[2] Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení.* Podle § 55 odst. 5 s. ř. s. *platí o usnesení přiměřeně ustanovení o rozsudku.*

[3] S ohledem na výše uvedené předsedkyně senátu podle § 54 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 a § 120 s. ř. s. opravila chybu v počtech ve výroku usnesení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení. Výrok IV. usnesení nově zní: „Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. et Mgr. Matouši Hejdukovi, advokátovi, se přiznává odměna za zastupování ve výši 6 855 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.“

[4] Ta samá chyba v počtech nastala i v bodě 15 odůvodnění citovaného usnesení. Předsedkyně senátu proto opravila i tuto chybu (výrok II. tohoto usnesení). Čtvrtá věta bodu 15 usnesení nově zní: „Celkem tedy odměna ustanoveného zástupce činí 6 855 Kč.“

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. prosince 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu